

No ens separarem mai!

A Girona hi vivien dos amics molt íntims en Pau i en Robert. Ho feien tot junts. Junts anaven a l'escola, junts jugaven, junts ploraven, reien i fins i tot es consolaven.

Però un dia el pare del Pau va arribar a casa amb cara llarga i trista.

- M' han acomiadat de la feina. M' he quedat al carrer!

Van passar dos mals mesos i un dia a l' hora de sopar, el pare va anunciar que s' havien de traslladar a Andalusia, on havia trobat una nova feina.

En Pau es va quedar de pedra, no podia ser!

De seguida que el Pau ho a sentir va anar a casa del Robert a explicar-li. Quan ho va dir al seu amic Robert els dos es van quedar molt i molt tristos, per això van començar a buscar moltes solucions perquè la família del Pau es quedessin.

-Es molt lluny, Andalusia?- va preguntar en Robert assustat.

-Anem-ho a mirar al mapa del meu germà. Segur que ell en té!- va dir en Robert.

-Oh.. no! Es molt lluny!!! No ens podrem veure mai més, no podrem jugar junts. Riure junts, consular-nos junts i plorar junts!

-Ja ho tinc!- diguè en Robert-- És una idea genial! Ens trobarem cada nit!

-Com? - va dir el Pau mentres pensava que podia ser.

-Quan anem a dormir mirarem al mapa i triarem un lloc per trobar-nos. Només caldrà pensar-hi i ja i serem!

L'endemà tota la família d'en Pau va carregar les maletes al cotxe i enmig d' un mar de llàgrimes van emprendre el viatge.

La primera nit els dos amics es van telefonar just com havien quedat.

-Avui ens trobarem a Galicia!- va dir el Robert emocionat.

Aquella nit va ser una de les millor nits. Van jugar un partit impressionant. Eren uns jugadors boníssims, i quan van acabar es van anar a comprar un gelat de tres boles.

-On ens trobarem demà?- va preguntar en Robert

Van mirar el mapa que poratven plegat a la butxaca i van decidir:

-A Toledo!

Quan va arribar la nit de Toledo van jugar a fet i amagar darrere la catedral i a buscar laberints pels estrets carrers de la ciutat antiga.

Cada dia coneixien un lloc nou, s'ho passaven pipa i l'endemà quan es despertaven, cadascú recordava l' aventura amb l' amic.

-On ens trobarem demà?

-A Girona! Així podrè veure si el poble a canviat molt!

I a Girona es van trobar. Van jugar un partidet a tennis i després van anar-se a buscar un gelat de 2 boles.

Al cap de molt de temps havien apres tanta geografia que sabien dir el nom de totes les ciutats importants. Quan van ser mes grans i ja tenien diners per poder-se pagar un bitllet d' avió, continuaven sent els millors amics, es visitaven molt sovint i moltes vegades comentaven junts:

-Quina bona pensada vam tenir troba-nos cada nit en somnis!